

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Nova država.

Avstrija je dobila novo ustavo. Z njo je podan načrt nove državne zgradbe. S tem stopa Avstrija v ono vrsto držav, ki so se otresele težkih spon svobodnjaške miselnosti in iz nje izvirajoče pravice nasilnega in brezobzirnega poedinca ter gnile demokracije števila. Kót pri ostalih državah se je tudi v naši državi v prvo spremenilo zunanjo obliko — odpadle so volitve, deželni in državni zbor, izgubile so veljavo politične stranke. S pomočjo avtoriternih vlade se iz razvalin političnega življenja ustvarja polagoma nova politična celota. To delo naj bi bilo z novo ustavo v glavnem zaključeno. Sledilo bi naj sedaj najvažnejše delo: poenotenje življenskega gledanja ljudstva ali njegovega svetovnega nazora; kajti nova država zamore rasti le iz miselno enotnega in celega naroda. S tem postaja Avstrija poleg Rusije, Italije, Nemčije četrti kašipot iz razvalin vojne in povojne dobe.

Rusija ima danes nedvomno najstrožjo politično obliko: brutalno diktaturo. Sicer pozna tudi njena sovjetska vlada neke vrste stanove in jih skuša povezavati, a ti stanovi so brez vsakega svobodnega življenja in v rokah vlade le mrtvo orodje in za novo narodno telo brez vsakega haska. Trda pest državne oblasti ječi nad ruskim ljudstvom. Celotno njegovo življenje se odigrava po natanko določenih pravilih; ja, vlada se ni niti ustrašila celo pred predpisi jedilnih porcij in števila oblačil, pred to najabsurdnejšo in človeka popolnoma ne vredno nasilnostjo. Ideja, na kateri se gradi novo državo že dobro desetletje, je komunizem, ki je bil po knjigah znan kot nauk vzajemnosti in svobode, a se je v življenju prelevil v nečloveško dresuro in diktaturo.

Italija je drugi primer preureditve modernega državnega življenja. Mussolini se je po sovjetskem vzorcu najprvo polastil politične oblasti in upostavil s pomočjo svojih avantgard strogo državno diktaturo ter potom nje odredil in enotnost italijanskega ljudstva. Sam imenuje svoj način urejevanja „korporativizem“. Njegova država raste od zgoraj navzdol potom odredb in zakonov, dobesedno na njegovo povelje so se stvorili „stanovi“ in do slednjega uživali sicer mnogo dolžnosti, a le malo pravice. Gonilna sila nove Italije je fašizem, ki se je porodil iz italijanskega nacionalizma. Že dobrih deset let ga Mussolini s svojimi usiljuje ljudstvu kot njegov novi svetovni nazor, novo miselnost. Kót nacionalizem v moderni obleki a s staro vsebino zaslužuje vse, kar se mu ne more ali noče podrediti. Govorijo, da bi šele zadnji meseci političnega življenja v Italiji dali slutiti rahel prehod iz ozkega nacionalizma v neko, doslej nejasno, menda širokogrudnejšo naziranje o življenju in njegovih pravicah.

Tretja evropska država modernega vzorca je Nemčija Adolfa Hitlerja. Tudi Hitler stremi za preureditvijo družabnih in gospodarskih razmer, za novo državo. Ker je njegovo delo šele v pričetku, o njem ni mnogo govoriti. Sile, ki ustvarjajo novo Nemčijo, izvirajo iz pristnega nemškega nacionalizma. Ta nacionalizem podcenjuje vsako duhovnost in npravnost, vsako ljubezen do bližnjega, pravico poedinčeve in malih družb, pravico Cerkve. Nad vse so temu nacionalizmu pleme in kri, politika in sila. Pravilno so tudi hitlerjanci spoznali, da zamore politično enotna država biti zgrajena le na miselno enotnem ljudstvu. Namesto da bi Hitler nadaljeval Nemčijo najboljše dobe in se pridružil njenim najplemenitejšim vodi-

Ustava nove Avstrije.

Avstrija je dobila novo ustavo. Zadnjič sta se zadnjega dne v aprilu sestala državni in zvezni svet k podpisu svoje smrtne obsodbe, da s tem omogočita pričetek stanovskega družabnega in gospodarskega reda. Z novo ustavo je pokopana ona demokracija, ki naj bi bila jamčila za prospeh ljudstva in državljansko svobodo, a se je onemogočila sama ob brezodgovornih voditeljih. Nova ustava ne izhaja več iz ljudstva, marveč „v imenu Boga vse-mogočnega, iz katerega izhaja vsa pravica“.

Tako se je o novi ustavi izjavil njen stvaritelj minister dr. Ender: Srečen slučaj je izključil parlament, da je dobila vlada večjo delamožnost in seve več dolžnosti. Izdelavo nove ustave je kancler poveril meni. Iz proučevanja papeževe okrožnice sem dobil utis, da njena ideja stanovske ureditve že tako prevladuje v svetu, da je možen hitrejši razvoj kot sem izprva domneval. Izdelal sem ustavo za razmere, v katerih stanovska ureditev že obstoja. Sedaj je treba le še prehodne postave. — V novi ustavi demokracija ni izločena. Občine so tudi z naprej avtonomne in s tem je zaščiteno jedro vse demokracije. Stanovskim organizacijam je dana dalekosežna samouprava in lahko prevzamejo še delokroge, ki jih danes upravljata država in dežela. Stanovska samouprava pa je demokracije v najboljši obliki. Kajti demokracija je umestna le, če se bavi z zadevami, ki so ji blizu in katere zamore pregledati. Slaba je ona demokracija, v kateri odločujejo naveden mož o zadevah, ki jih ne razume. Avtoriterno vodstvo pride v novi ustavi do izraza s tem, da ima zvezna vlada pravico zakonskih predlogov in pravico potrditve važnih zakonov. Nadalje je avtoriterni značaj vladanja še v tem, da zamore vlado razrešiti njene naloge le zvezni predsednik, ki jo tudi imenuje. — V toliko izjave ministra Enderja k novi ustavi.

Ker ob zaključku uredništva niso znane še vse podrobnosti nove ustave, dodajamo le

teljem, je ostal zvest svoji otroški veri, svobodnjaškemu nacionalizmu. Iz tega nacionalizma raste nova Nemčija. In če bi se temu zmotnemu narodnostnemu čutu podredil ves nemški narod, zgradba na njem bi morala biti trhla. Zmote so bile vsaj doslej le slabi temelji tudi družabnega življenja.

Četrta država, ki si utirja novo pot, je Avstrija. Politična enotnost je domala dosežena, vodstvo države ima v rokah močna vlada. Svoje dosedanje delo je te dni kronala z novo ustavo. V tej ustavi, ki jo po izjavah njenih stvoriteljev preveva katoliški duh, ne bo poedinčeva svoboda docela ukinjena kot tudi ne svoboda malih družb in narodnih manjšin. Poklicno-stanovski red naj zaceli po razrednem boju razdvojene dele ljudstva. Iz katoliškega svetovnega nazora naj vnovič izidejo pravice in dolžnosti poedinčeve, družbe, naroda, države in cerkve. Iz tega nazora naj država črpa svojo oblast od Boga in jo uravno v duševni in miselni prerod vsega avstrijskega ljudstva, da njegova država ne bo več spotika sosedom in predmet večnega spora Evropi.

„Po njihovem delu jih boste spoznali“ velja i tod. Prostdušno pa danes lahko obču-

najvažnejše točke. **Pravice državljanov:** Vsi državljani so pred postavo enaki. Neenako se zamore proti njim nastopati le iz stvarnih razlogov. Predpravil rojstva in stanu ni, žene imajo v splošnem iste pravice kot moški. Javni uradi so dostopni vsem državi zvestim državljanom, ki sicer odgovarjajo zahtevam. **Časopisje in šola:** Motenje javnega reda in miru in prestopki kazenskih zakonov morejo imeti za posledico, da se stavi na pozkušnjo in v danem slučaju prepove časopisje, gledališča i. dr. Zajamčena je svoboda vere in vesti. V šolsko-vzgojnih in ljudsko-prosvetnih zadevah ima država vrhovno vodstvo in nadzorstvo. Skrbeti mora predvsem za versko-nravno vzgojo otrok in za pouk, ki je potreben za vzgojo mladine v poštene ljudi in dobre državljane. Vsak državljan lahko sam voli svoj poklic. **Državna in deželna postavodaja:** Zvezne zakone, predložene od vlade, ocenjuje državni svet, sestojč iz od predsednika države imenovanih članov. Zvezni kulturni in gospodarski svet sta istotako posvetovalna organa zvezne postavodaje. Zvezni zbor, sestavljen iz članov omenjenih treh svetov in še sveta dežel, sklepa zakone. Na željo vlade se razpiše o zakonu načelne vsebine ljudsko glasovanje. Zveznega prezidenta volijo župani. — Deželni zbor tvorijo zastopniki stanov v stanovskih zbornicah. Zbor sklepa o deželnih zakonih. Deželnega glavarja imenuje na predlog dež. zbora zvezni predsednik izmed treh kandidatov. Zvezni kancler potrjuje okrajne glavarje. Občinski svet in župan tvorita organa občin.

Dodajamo: Ne toliko za novo državno organizacijo in njene oblike gre predvsem, marveč za duha, ki bo vladal v njej in jo izoblikoval. Po vseh dosedanjih izjavah vodilnih mož bo to katoliški duh. Kot katoličani zato smemo pozdravljati pričetek nove Avstrije. Vemo pa tudi, da mora slednjč katoliški duh pravice, če naj je razvoj dosleden, pronikniti tudi v narodnostna vprašanja. O tem pa bo odločevala bližnja bodočnost.

dujemo može, ki so si zastavili tako visoke cilje in njihovim plemenitim nameram zamoremo želeti kar največ uspeha. Z novo ustavo so krenili v novo smer, dal Bog, da dosepejo tod tudi do nameravanega cilja!

Po svetu naokrog.

Poljska in Francija. — Francoskega zunanjega ministra je sprejela Poljska jako ponosno, ker je hotela pokazati, da je velesila s skoro 40 milijoni prebivalstva, torej država, ki je z Francijo povsem enakopravna ter pripravljena se z njo pogajati tako kakor vsaka druga sila. Zato zahteva, da se brez nje ne sme obravnavati nobeno vprašanje več, najmanj pa vprašanje razorožitve. Sodi se, da je v splošnem ministrov obisk uspel.

O večnem židu. — Iz Rusije izgnani znani komunistični vodja Trocki se je bil po dolgi blodnji po Evropi lani naselil v Franciji, ne da bi širše občinstvo bilo o tem zvedelo. Velikodušnost Francije pa je izrabil v tajno komunistično propagando, katere uspeh je bil viden v revolucionarnih februarjskih dneh tekočega leta v Parizu. Trocki je zasnoval velikopotezen načrt komunistične Francije, s katero bi postal

sam boljševiški diktator evropskega zahoda, kakor je Stalin diktator vzhoda. Francija ga je sedaj izgnala s svojega ozemlja.

Azija Azijcem! — Japonska je postala središče gibanja, ki gre za tem, da izloči ves evropski in ameriški vpliv v Aziji. Japonski minister je nedavno izjavil časnikarjem, da evropske in ameriške velesile nimajo na Kitajskem ničesar iskati in morajo izginiti iz Azije. Sicer ima Japonska še dovolj protivnikov te zamisli med azijskimi državami, ker je očitno, da ji gre le za lastno nadoblast nad tem delom zemlje, vendar poseduje dovolj sredstev, da lahko svoj načrt izvede tudi s silo. Pri tem zavojevalnem načrtu ji pride ugodno, da je Evropa zatopljena v lastne spore in ne more več posvečati polne pozornosti daljnemu vzhodu. Le Anglija, po Japonski najbolj prizadeta država, se danes trudi, da ustvari enotno fronto držav proti Japoncem. Pa le malo je verjetno, da pride do vzajemnega nastopa ostalih na Aziji zainteresiranih sil, četudi bi bili vzroki dovolj mikavni.

V srednje šole!

„Ali naj pustimo fanta, deklet študirat“ se bo sedaj začel vpraševati marsikateri družinski oče v skrbi za existenco svojih otrok. Strašijo očeta pri misli na fantastudenta najprej velike gmotne žrtve, ki jih študij zahteva dolgo dobo let od starišev. Hkrati straši stariše tudi velika brezposelnost v krogih izobraženstva. In straši še dosejanja brezizglednosti eksistence slovenskega izobraženstva na Koroškem.

Na prva pomisleka odgovorimo: **nadarjeni dečki in deklice so vredni velikih žrtev svojih starišev in si bodo znali v bodoče najti svoj življenski poklic, ki jih bo zadovoljil in jim obenem dal kruha.**

K slednjemu pomisleku pa sledeče: Mi koroški Slovenci trpimo danes kljub brezposelnosti izobraženstva okoli nas hudo pomanjkanje inteligenčnega naraščaja. Dosedanji, sedaj se šolajoči naš naraščaj zadostuje komaj za izpolnitev v desetletjih izpraznjenih duhovniških mest v slovenskih župnijah dežele! — In kako je z ostalimi prostimi poklici zdravnikov, pravnikov, profesorjev, inženjerjev, agronomov, živinozdravnikov i. dr.? Kako je z javnim, državnim in deželnim uradništvom

v našem delu dežele? Kako je predvsem z učiteljstvom naših šol!

Povdarjamo: **Milijone šilingov tovrstnega davka smo doslej že vplačali na račun nemške inteligence v naših krajih — nemškim zdravnikom, advokatom, živinozdravnikom in drugim. Nad 400 nemških ali nemško mislečih učiteljev in učiteljic živi na naših utrakvističnih šolah od naših javnih dajatev. ! — Nad 1000 uradništva vzdržujemo v raznih javnih uradih, zavodih, ustanovah!** — Medtem pa ko plačujemo državi, deželi in občini težke denarje s svojimi žuljevimi rokami, pa trpi naša neizšolana in neizobražena deca trdo pomanjkanje in često strada vsakdanjega kruha.

Tudi naša je krivda, če ostajamo socialno nižji! Tudi sami smo krivi, — če moramo s svojim delom vzdrževati toliko število nemškega izobraženstva! To krivdo popravimo s podvojenim šolanjem naše mladine, s strumno narodno disciplino, ki nudi kruh najprej svojim iz naroda, in z odločnim povdankom naše narodne pravice. **Večno tudi na Koroškem ne bo služil Slovenec samo za hlapca!** Toda najprej rabimo mladine, ki se bo šolala v srednjih šolah in nekoč izšolala v duhovnike, juriste, profesorje, javne uradnike. Nato je treba narodne discipline in odločnosti, da ji priborimo življenska mesta. Koristi take mladine pa bo žel ves naš rod. — — —

— — — Dodajamo ravno izišlo odredbo prosvetnega ministra, ki postruje pogoje za sprejem v srednje šole in po kateri naj bi se za srednješolski študij izbrali samo nadarjeni učenci. Odredba velja za vse srednje šole in se glasi:

Sprejemni izpiti za srednje šole se poostrijo. Pri pismenem izpitu se od učencev zahteva: 1. prost sestavek o snovi, ki jo predpiše učitelj, ali opis kake slike; prosto pripovedovanje po berilu; 4. štiri računske naloge po praktičnih vzgledih. Pismene naloge se bodo ocenjevale predvsem z ozirom na pravopis. Pri ustmenem izpitu se bo stavilo učencem vprašanja, pri katerih se bo polagalo važnost na učencevo znanje in njegov razum. Izpit iz nemščine bo obsegal analizo stavkov, sprejanje, sklanjanje in stopnjevanje besednih oblik. Pri izpitu iz računstva se bo zahtevalo gotovost in vajenost mehničnega računanja. Sprejemnih izpitov se v istem šolskem letu tudi na drugi srednji šoli ne more več ponoviti.

PODLISTEK

Ženin.

F. S. Finžgar.

„Očka, ali smem v Gradec?“

„Kaj te napada? V Gradec? Po kaj neki?“

„Poglejte, Platnarjeva Rezi je tudi šla in si kupila obleko ceneje nego v Ljubljani.“

„No, moška je ta! Kako sem s trpljenjem in nevarnostjo priskoparil nekaj kronic, že ti je Ljubljana premajhna. — V Pariz pojdi!“

Minka je povsila oči in svalkala med prsti vogal predpasnika.

Oče je bral časnik in samtertja preko očal pogledal hčerko.

„E, pusti jo,“ je začela pomagati hčerki mati. In ko je prišla iz kuhinje še hči Ančka, je oče omagal. Za teden dni se je Minka odpeljala v Gradec.

Celo uro pred odhodom vlaka iz Gradca je Minka prišumela po dveh trudnih dnevih nakupovanja na kolodvor. Prostřešček je tvoril za njo težek kovček, ki si ga je postavila na peron in ga trdovratno stražila. Bila je vsa nova. Prevzela jo je — osemnajstletno — nečimernost. Večnost se ji je zdelo to čakanje. Pa ne zavoljo čakanja. Najrajši bi bila sfrčala domov in že uživala zavist, ki jo bo vzbudila njena obleka.

„Juj, Rezi, ta bo gledala!“

„In Slavica! Razjokala se bo od jeze.“

„Pa Barba, Barba! Ta klepetulja, ki je vse zapravila in se z vojaki pajdašila ter se nosila, kot bi bila od stanu, no, to razžene togota.“

Minka se je nasmehnila od veselja. Prav takrat je prišetal mimo nje eleganten gospod. Ujel je njen smehljaj in se ji odkril.

Minka je bila vsa zmedena. Da bi bila sedajle poleg nje Ančka, bi si bili pritislili muhe pod nos in se nasmejali do solz. Ko je bila pa sama, ni mogla biti tako razposajena, zlasti na tujem ne.

„Ta človek se je pošteno urezal in se zmotil. Bog ve, za katero me ima.“

Zopet so zaplule njene misli domov, na ulico, v Zvezdo, pod Tivoli.

„Oho, Dana, tovarišica iz pisarne, čak me! Ne boš mi vtikala prsta skozi pregledano bluzo. Ali moja je poštena, za tvojo pa vemo, odkod je.“

Eleganten gospod je prišetal nazaj. Odkril se ji sicer ni več, toda vanjo se je zazrl tako presunljivo, da je Minka zardela.

„Ah, ta človek,“ je Minka skoro vzdihnila, ko se je gospod oddaljil. Zasnovala si je takoj zgodbico, s katero bo kramarila pri prijateljicah. Popravila si je čisto po nepotrebnem kožuh, pogledala se po novem plašču in prestopila, da je videja nove čeveljčke.

Tedaj je postal vrvež na kolodvoru vse živahnjejši. Potniki so vreli iz čakalnic, uradniki so se razgibali in tekali sem in tja. V daljavi se je zaslišal ropot vlaka, dvoje rdečih oči je prigorelo po progi. In takrat se je njena roka dotaknila druge roke, ki je prav tisti hip segla po njenem kovčku.

Minka se je prestrašila, da je skoraj kriknila.

„Ljuba gospodična, dovolite, da vam ponese kovček v voz!“ Še sklonjen do kovčega, ki si ga ni upal dvigniti brez njenega dovoljenja, je uprl oči v njeno lice — oni elegantni gospod.

DOMAČE NOVICE

Drva za davke. — Deželna vlada javlja da bo tudi letos sprejemala drva namesto denarja za davčne zaostanke. Potrebuje okoli 3000 m³ bukovih in 1300 m³ borovih drv za kurjavo. Drva moraja biti suha in pravilno cepljena. Za meter bukovih bo plačevala 11.50 šilingov in za meter borovih 9 šilingov. Dobave je prijaviti pismeno ali ustmeno do 30. junija t. l. Podrobnosti pogojev daje ustmenim ali pismenim potom pisarna urada deželne vlade.

O deželnem gospodarstvu poroča dež. tisk. referent: Vlada dež. glavarja generala Hülgertha nima povoda, da bi skrivala resnico o stanju deželnega gospodarstva v očigled agitaciji o nadaljevanju bankrotne gospodarjenja deželne vlade. Računski dvor je bil naprošen, da pregleda tozadevne podatke, narkar bo koroška javnost izvedela o brezodgovorni finančni politiki bivše deželne vlade, ki je razumela sicer najti vsa dosegljiva sredstva, a jih ni določila v to, v kar so bila namenjena. Nova deželna vlada je našla poleg dolgov le prazne blagajne in skuša sedaj popraviti grehe svoje prednice... Jasno je, da dežela ne pride iz finančnih težkoč, ne da bi najela večjega posojila, s katerim se bo krilo dolgove. Do teh pa ne bi prišlo, če ne bi bivša deželna vlada gospodarila brez vsakega čuta odgovornosti in če bi izpolnila obveznosti, ki jih je dala deželi. Tako ima sedaj dežela zaostankov na davkih in dokladah 4 milijone šilingov in še druge tirjatve v višini 1 milijona šilingov. Te izredno visoke zaostanke na davkih pa je zakrivila tudi brezvestna agitacija, ki z boljševiški metodami skuša izpodkopati temelje državi in sebi pridobiti pristašev. — Zanimivo poročilo, ki bi v času demokracije in volitev nikakor ne ostalo brez dalekosežnih posledic. Nad ostrim napadom na bivšo dež. vlado se zgraža predvsem celovška „Freie Stimmen“.

Grabštanj. (Slovenska pridiga.) V „Freie Stimmen“ od 10. m. m. se je nekdo obregnil ob šentpetrskega č. župnika Miklaviča, ki so na velikonočno nedeljo pridigali slovensko. Takole pravi: Kajti ljudje, ki ne razumejo ne slovensko in ne vindišarsko, pridige niso razumeli in so zato šli iz cerkve. Že leta sem se pridiga v Grabštanju samo nemško, ker je bila pri glasovanju izrečna želja ljudstva, da se ne pridiga več slovensko. Gospod župnik, ki so

„Hvala! Hvala! Bom že sama,“ je hitela Minka in segla po ročaju.

„Dovolite mi to veselje.“ je modeloval neznanec in dvignil kovček. Minka je pridržala roko na njem, kot bi ščitila lastnino, in tako sta šla vstric proti vlaku. Neznanec je krenil, do stopi v drugi razred.

„Jaz se peljem v tretjem,“ je pojasnjevala Minka in lovila ročaj kovčega.

„Nikarte! Tam je silna gnječa!“

„V drugem je predrago. Hvala lepa!“ Vse bolj odločno je segla po kovčegu. Toda neznanec je bil urnejši in je zavihtel kovček po stopnicah v oddelek drugega razreda.

Minka je mislila samo na kovček in na bluze in nogavice in na ves pisani drobiž v njem ter je planina za njim v voz. Ko ji je neznanec hotel ponuditi roko, je že stala tik njega in spet iskala ročaja.

Neznanec se je zasmeljal.

„Ah, ljuba gospodična, Vi se bojite za kovček. Lepo Vas prosim...“

„Nič, jaz nimam vozovnice za tukaj.“

„Saj je vseeno. Pojdiva!“

Dvignil je kovček in ga odnesel, da je bilo prostora za potnike, ki so rinili za njim. Naglo in spretno je poiskal prostora za dva, potisnil kovček na polico in Minki vljudno ponudil sedež ob oknu.

„Dajte mi vozovnico, da uredim!“

Minka je brez besedi segla v torbico in mu dala listek. Neznanec je izginil. Minka je vstala, pogledala po kovčegu, tudi z roko ga je potipala, kakor bi ga popravljala na polici, nato se je šele ozrla po potnikih, ki so se dretno naslanjali po oddelku.

„Ha, ta človek!“ je poudarjala. „Lep je. Bog ve, zakaj mi tako streže?“ Snela je klo-

obiskavali nemško šolo in živijo v nemški državi, vendar znajo nemško". — Ozkosrčnemu dopisniku, ki obravnava cerkvene zadeve v političnem listu, so č. g. župnik odgovorili na prižnici sledeče: „Vsi moramo danes doprinašati žrtve. Trinajst let so jih doprinašali Slovenci v Grabštanju s tem, da niso slišali božje besede v domačem jeziku. Po trinajstih letih enkrat naj bi doprinesli še Nemci malo žrtev s tem, da poslušajo božjo besedo slovensko. Tudi jaz doprinašam žrtve, ki nikakor nisem obvezan imeti dveh pridig.“ — O dopisniku se tod še pripoveduje, da je po letih na veliko-nočno nedeljo slučajno zašel v cerkev. Njegova žrtev torej resnično ni bila velika!

Št. Jakob v Rožu. (Razno.) — Veselo vest imamo: naša fara je postala sedež rožeške dekanije. Minuli teden so bili dekanijski upravitelj č. župnik Franc Šenk imenovani za dekana. Hkrati jih je kn. šk. ordinariat imenoval za konzistorialnega svetnika. Priljubljenemu dušnemu pastirju šentjakovski farani iskreno častitajo in izražajo željo, da bi jih ohranili v svoji sredi še mnoga desetletja. — V nedeljo, dne 15. aprila smo pri nas imeli sv. birmo. Po 11. letih so nas spet posetili prevzvišeni nadpastir. Sprejem je bil pred župniščem, kjer so knezoškofa sprejeli zastopniki občine, šole, naših stanov, obe požarni brambi, Marijina družba, mnogo duhovščine in številno ljudstvo. Po pozdravnih deklamacijah šolarjev se je sprevod začel pomikati proti cerkvi, kjer je nadpastir daroval sv. mašo, nakar je nad 100 fantov in deklet sprejelo sv. birmo. Nekam čudno so nadpastirja sprejeli naši naciji in komunisti. Pred župniščem na lipi se je pojavila v jutro slavnostnega dne zastava s kljukastim križem, pot do cerkve je bila vsa posuta s propagandnimi hitlerjanskimi in komunističnimi letaki, pri cerkvi na lipi je visela druga hitlerjanska zastava. Sploh so naciji pri nas izredno agilni. Na predvečer so pred cerkvijo zažgali kres v obliki kljukastega križa in celo streljali s topiči. Njihovo središče je menda v Področici na žagi kneza Lichtensteina. — Ljudsko štetje je duhove v občini močno razburilo. Kot drugod so tudi pri nas mnogi števniki komisarji tolmačili točko jezikovne pripadnosti kot jim je narekovala njihova nacionalna ozkosrčnost. Pa sedaj smo se pomirili, ker smo uverjeni, da bo svet dobro znal oceniti tovrstno štetje.

Bilčovs. (Birna in še druga novica.) — Po desetih letih so nas spet obiskali naš nadpastir celovški knezoškof. Hoteli so videti, kakšno

buček, ga podržala v rokah in ga vsa zadovoljna še enkrat ogledovala. Načo je stisnila malo zrcalce v dlan in si kradoma popravila lase. „Kako sem rdeča!“ Ni ji bilo všeč. Več ni utegnila razmišljati, neznanec se je vrnil in prinesel listek.

„Hvala! Koliko ste doplačali?“

„Pustiva to. Na zidanem mostu poravnava, ko se ločiva. Jaz potujem namreč v Zagreb...“

Vlak je nategnil. Luči so ginile mimo oken, sopotniki so se udobno vgnezdili na sedežih, zaklopili oči in molčali.

Neznanec ni utihnil. Spočetka je govoril sam. Vse je vedel, prav vse. Za vsak našivek je vedel posebno ime, o Berlinu in o Pešti je govoril, kot bi bil rojen tam. Zgodbic je znal toliko, da se je zdela Minki ljubljanska knjižnica komaj dober abecednik. Vmes je utrinjal dovtype, ob katerih je Minka večkrat skrila obrazek v dlani.

Tako se je zgodilo, da je do Celja vedel, kako je Minki ime, da ima še eno sestro, da je oče med vojno tako slučajno dokaj zaslužil in da se bo sedaj vse drugače živelo. Na Zidanem mostu se je neznanec ves žalosten poslavljal in prosil, če ji sme pisati razglednice in če jo sme na domu obiskati. Minka je pozabila na kovčeg, ga spremila na peron, pozabila seveda vprašati, koliko je doplačal za vožnjo, in šele zadnji hip ujela vlak, ko ji je neznanec stisnil v roko svoj naslov.

Ko je sedela brez njega v oddelku, se ji je zazdelo prvič v življenju, da je strašno sama. Kolesa so pela svoj enakomerni takt, sopotniki so dremali, Minka pa je razmišljala in vsa lica so ji gorela.

(Konec prihodnjič.)

je med nami versko življenje in v koliko je isto napredovalo ali nazadovalo od zadnjega njihovega obiska. Pripravili smo prevzvišenemu nadpastirju lep sprejem. Cesto, koder se je peljal, je krasilo šest slavlolokov, pri sprejemu pred župniščem je deklamiralo sedem otrok pozdravne nagovore, nakar so prevzvišenega pozdravili zastopniki raznih korporacij kot župana občin Bilčovs in Zgornja Vesca, zastopnik župniškega odbora in izobraževalnega društva, učiteljstvo ter požarni brambi iz Bilčovsa in Velinje vesi. Prevzvišeni se je vsakemu za pozdrave lepo zahvalil, nakar se je dolgi sprevod župljanov vrstil v cerkev, kjer je nadpastir daroval sv. mašo in nato izpraševal otroke ter štiridesetim otrokom podelil zakrament sv. birme. Pri odhodu se je visoki gost pohvalno izrazil o naši župniji, kar je znak, da niso v slovenskem delu dežele najslabši verniki. — Poleg te vesele novice pa imamo še eno žalostno. V noči na 24. t. m. je neznanec vlomil v hišo našega poslanca gostilničarja g. Janko Ogrisa pd. Miklavža v Bilčovsu. Prepilil je mrežo ob oknu, zlezal v kuhinjo in odtod skušal priti v trgovino. Gospodinja pa ga je slišala in zaklicala, nakar se je vlomilec prestrašil in ubežal. K sreči ni utegnil odnesti ničesar.

Marija na Zili. — Lani je zrastle v činoviškem in deloma tudi v takozvanem trdaniškem zgornjem logu precejšnje število malih, priprostih delavskih hišic. Pred tridesetimi leti je bil tod še popolnoma z grmovjem poraščen, neobdelan kraj. S pridnimi rokami so naši ljudje pokazali, da rodi ta neobdelana zemlja več, če skrbi zanjo pridna roka: iz poraščenega loga je nastal zelo dober travnik. Sila kola lomi. Gospodarska kriza je lani prisilila nekatere gospodarje, da so to s trudom pridobljeno zemljo prodali kupcem iz Beljaka, kateri so si na isti zgradili svoje domove. Tako nekako postajata vasi Činoviče in Trdaniče beljaško predmestje. Je pač znamenje časa! Pred leti so iskali ljudje srečo v mestu, kjer se je živelo boljše in ugodnejše. Danes pa vlada po mestih glad, nemir in delno celo brezsrčnost, ker začenja primanjkovati kruha; zato najde marsikateri zopet pot nazaj na deželo. — Pred beljaškim okrajnim sodiščem je bil meseca marca obsojen na leto dni težke ječe bivši naš nadučitelj in naslednik narodnega boritelja Ellerja. Poneveril je v drobolski rajfajzenovki okrog 11.000 šil. Bil je njen poslovodja že odkar je bila ustanovljena. Kot upokojenec je imel svojo gostilno in letovišče v Droboljah ob Baškem jezeru. Lansko leto mu je poštna uprava izročila tudi posle poštna postaje v Droboljah.

Spominu † Tilke Lamprecht. — Narava je bogata rasti, zelenja in cvetja. Pomlad, sonce, pesem. Povsod klije življenje. Sredi življenja, pomladi in sonca se je odprl grob. Vanj smo položili dekletko, cvetko pomladi: Tilko. Med nami je bila vesela, smehljajoča, močna v duši. Sicer uboga, brezdomka, šibka in bolehnata nam je dajala sonca, poguma, zdravja. Kolikrat smo se sešle z njo na dekliških sestankih, v društvu, na shodih in tečajih. V naših snih je budila ljubezen do kmečkega doma, grude in dela, ljubezen do družine in malih med najmanjšimi. V njenih govorih, prizorih, pesmih in dopisih smo zaslutile veličino dekliške duše in zastrmele smo v visoke ideale. Njeno geslo je bilo: delati in žrtvovati se za mladi rod slovenski. Zavratna bolezen je razdirala njeno mlado življenje. Sredi dela je obnemogla. Še v težki bolezni je dajala prijateljicam nasvete in jih navduševala za življenje in delo med našim ženstvom. Videla je, koliko je še vrtov in gredic, ki čakajo vrtnaric. Ona pa je mirno čakala smrti in junaško trpela. Govorila je: Kako se veselim velikega dneva smrti. Saj grem v lep svet večne pomladi k dobremu Bogu, kjer je bil spočet moj duh... Odšla je. Tilka! Trpljenje ti je vklesalo bridkost v obrazu, ki pa se je pokojno nasmehnilo, ko smo te položile med zelenje, narcise in šmarnice. Našla si svoj dom v večnem maju in preko Tvojega groba veje pomlad. Me dekleta bomo nosile v svojih dušah verno sliko Tebe, delavne in rodoljubne tovarišice. P. v. m.

Drobilž: Celovec šteje po zadnjem štetju 30.654 prebivalcev. Od teh je 1040 inozemcev. Slovencev, katerih število cenimo na 300, sta-

tistika ne navaja. — V Libeličah so našli 1005, v Rikarji vesi 1805 prebivalcev. — V Vetrinju je 25 p. m. padal ob močnem južnem viharju rumen dež. Bil je menda pomešan s prahom afriške puščave. — Za nadučitelja v Timenici je imenovan šolski vodja Aleš Tergler, za učitelja Podkrnosom Karl Biedermann. — Za porotnike majniških obravnjav so bili med drugim izzebrani: Štefan Breznik, gostilničar v Pliberku, Joza Strauss, posestnik v Dobu pri Loga vesi, J. Muden, delavec na Bistrici v Rožu, Fric Pitschnig v Slovenjah pri Globasnici. — Obrtna zapora je podaljšana za nedoločeno dobo. — Močno deževje začetkom minulega tedna je povzročilo povodnji v Zilski dolini. Zila je narastala pri Čajni za cel meter. — Beljačani so doživeli preteklo soboto zanimivo senzacijo. Gostilničarka Koschier in neki brivski mojster sta odigrala „šnapspartijo“ s kartami v kletki v mestu se nahaajajočega cir-kusa, v kateri je bil zaprt pravi živi lev. Lev ju ni ogrožal, menda pa je dobro „kibiciral“. — Nadučitelj Maklin Walter, vodja spodnjekoroškega Junglandbunda, je odložil svoje mesto. Kam gre torej Junglandbund?

NAŠA PROSVETA

Gostovanje ljubljanskih pevcev! — V četrtek, na praznik Vnebohoda, ob 3. uri v dvorani Narodne šole v Št. Rupertu, isti dan ob 8. uri zveč. pri Šercerju v Šmihelu. — V soboto, 12. majnika ob 8. uri zveč. v društvu dvorani v Št. Jakobu v Rožu. — V nedeljo, 13. majnika ob 3. uri pop. v kinodvorani v Borovljah. Predprodaja vstopnic za boroveljsko prireditvev pri g. Maksu Košat v Borovljah. Opozorjamo na oglas.

Št. Jakob v Rožu. („Miklova Zala.“) — Pred tremi leti v majniku smo šentjakobčani stopali po velikih odrih v Ljubljani, Celju in Mariboru, podajajoč našo najdražjo: Miklovo Zalo. Letos pa pripravljamo naše društvo to lepo, vsem priljubljeno dramatzacijo s po večini mlajšimi močmi. Prvo predstavo imamo na Florijanovo t. j. 4. majnika točno ob 6. uri zvečer. Ta prireditvev je namenjena predvsem posetnikom od blizu. — Igro bomo večkrat ponovili, nakar opozarjamo prijatelje in znance tudi oddaljenih krajev. — Pri tem se bomo ozirali na železniško in avto-prometno zvezo, da s tem omogočimo posest čim večjemu številu naših rojakov, ki žele videti ta lepi kos naše zgodovine na zgodovinskih tleh. Prvič jo ponovimo dne 10. majnika, na Vnebohodu, ob 1/2. uri pop., ostale prireditve prijavimo v listu in povabilih. Vstopnice se lahko rezervirajo z dopisnico na naslov Ivan Janežič, Lesach, Post Rosenbach.

Hodiše (Materinski dan) obhaja kršč. ženska zveza že 10. maja pop. ob 3. uri. Priredi igro „Dve materi“ v 4 dejanjih. Po potrebi se igra v nedeljo navrh ponovi. Vabljeni!

Podlublje — Sveče. (Gostovanje.) V nedeljo, dne 6. maja ob 3. uri priredijo člani podlubljskega društva pri Adamu v Švecih igro „Divji lovec“ in vabijo k številni udeležbi.

Bilčovs. (Občni zbor izobr. društva.) — Dne 15. t. m. se je ob lepi udeležbi vršil društveni občni zbor. Dvaindvajsetkrat od svoje ustanovitve leta 1912 se je društvo zbralo na svojem glavnem zboru ter so podajali odborniki poročila o društvenem delovanju, obenem so se kovali načrti za nadaljno delo. Tudi tokrat smo slišali poročila odbornikov, bila so nekatera razveseljiva, nekatera pa so pokazala nek застоj v društvenem delovanju. Pa smo tudi tokrat napravili načrt za bodoče delo in upamo, da bo ta načrt, o katerem bomo poročali drugikrat, tudi izveden. Porok za to nam je novi društveni predsednik, katerega smo dobili v osebi našega č. g. župnika. Upamo, da se jim bo posrečilo voditi društvo skozi viharje današnjih dni do končne nove ureditve javnega življenja v državi, deželi in med nami. Tudi z naprej se hočemo v društvu navduševati za našo sveto nam dediščino katoliško vero in ljubi nam slovenski jezik. Naj se vzdigajo proti nam valovi današnjih razburkanih razmer, trdni kot skala hočemo stati in svetinje naše varovati. Naj omenimo še naše pevce. Lepo je njihovo število, pa okrog „Bilke“ se zbira nova, mlada četa pevcev. Veselje do petja in dobri glasovi, to je njihov ponos. Na-

stopili so na občnem zboru že sami mladi in tudi združeni s starejšimi. Naše želja je: Naj živi naš pevski zbor, naj se množi in procvita ter daje našemu društvu s svojim petjem veselja in življenja!

Bilštanj in Reberca ali Slednji vitez Reberčan v Št. Primožu v Podjuni. — Društvo „Danica“ v Št. Vidu si je nadelo nalogo, da prvič na Koroškem uprizori zgodovinsko igro „Bilštanj in Reberca ali Slednji vitez Reberčan“, katere vsebina je znana iz podlistka našega lista ter je bila ponatisnjena v posebni knjigi. Povest kot igro o tem zanimivem kosu naše koroške zgodovine je pripravil znani naš rojak dr. Obžolt Ilavnik. — V nedeljo, dne 8. aprila jo je društvo podalo prvič in sicer za domačine. Radovednost in tudi zanimanje za domačo snov pa sta že ta dan prignali mnogo okolišanih, ki so ob natrpano polni dvorani morali domov. Tudi ob drugi prireditvi je bila dvorana nabito polna. Posetil jo je med drugimi tudi pisatelj povesti dr. Obžolt Ilavnik. Ob 2. uri ni bilo več najti prostora. Mnogo jih je ostalo zunaj dvorane v sosednjih sobah, da so zamogli poslušati vsaj besedilo. Pred igro je podal govornik vse okoliščine, v katerih se je vršil ta znameniti kos zgodovine. Pozval je hkrati nazvoče, naj bi mi sličili Haneju in Manici in ne klonili tilnika. Z igro pa so zaživeli dogodki okoli Bilštanj in Reberce. Vitez Ivan starejši, ponosen v svojem nastopu, je pokazal, da razume viteško vlogo. Le malce premlad je izgledal, da ga skoroda ni bilo ločiti od njegovega sina. Srčna Manica in zvesti ter hrabri Hanej sta s svojim nastopom pokazala, da se ni treba ukloniti krivici, čeprav jo ukazuje strogi in neizprosni vitezi. Nadvse je zvestoba načelom in zaupanja v božjo pomoč. Sestrična Juta pa, dekle, kot jih imamo danes toliko po svetu, zavistna in nevoščljiva, je svojo vlogo mojstrsko vršila. Zadoščeno je bilo pravici, ko so jo zaprli v temni stolp, kjer ni ne sonca in ne sreče. Ta-le je bil nauk iz igre: bodimo vztrajni in pošteni kot vitez iz Podgrada, Manfred, dobra in zvesta Manica in hrabri Hanej, da nekoč dosežemo tudi mi svoj zastavljeni cilj! Igralcem „Danice“ gre za uprizoritev težke igre polno priznanje. Podali so jo dovršeno kljub pomanjkljivosti prostora in scenerije. Pa tega ni zapazilo oko vsakega gledalca. Odtehtali so pomanjkljivost z dobrim igranjem, za kar jim gre vsa čast. — Slišimo še, da nameravajo lepo igro podajati še drugod po Podjuni in da pridejo celo v Rož. Naj so vrli Daničarji uverjeni, da bodo našli povsod pozornost in hvaležnost poslušalcev!

Železna Kapla. — Šmihelska dekleta so bila pri nas. Dopoldne so šle v procesiji k Devici Mariji v Trnju, kjer so bile pri sv. maši. Popoldan pa so igrale pri Domniku igro „Tajna zaroka“. Prav dobro so igrale; ali še lepše so pele. Občinstvo se kar ni moglo ločiti od izbranih pevk. Zahtevalo je vedno novih pesmic. Bog plačaj, dekleta, za lepi popoldan!

GOSPODARSKI VESTNIK

Zanemarjeni travniki prosijo!

Veliko je še pri nas takih travnikov, ki vidijo svojega gospodarja navadno le ob košnji. Da to ni prav, pripozna vsakdo. Žal pa ostane le gri golem pripoznanju, do dejanj pa ne pride. Vsi takšni travniki so že dolgo let opazovali, kako njihovi gospodarji pridno negujejo njive, za nje same pa se nič ne zmenijo, kar jih je zelo bolelo. V tej svoji boli so se zanemarjeni travniki sešli ter poslali na svoje gospodarje sledečo prošnjo:

Gospodarji! Vi dobro veste, vidite pa tudi čutite v svojem gospodarstvu, da Vam donšamo leto za letom manj in vedno bolj slabe krme. Detelje in dobre trave nas vedno bolj zapuščajo, njih vrste so se že zelo zredčile in še te, kolikor jih je še, bodo kmalu omagale pod neusmiljenim pritiskom, ki ga izvajajo nad njimi mah in drugi pleveli. Radi gostega mahu ne more zrak do zemlje, ki je v svoji zgornji plasti že zaskorjila in postala kisla. Tudi hranilne snovi: apno, dušik, fosforna kislina in kalij, ki so potrebne za rast trav in detelj, že zelo primanjkujejo v naši zemlji, kar pa ni

prav nič čudnega. Saj Vam vsako leto dajemo krmo, za katero ne dobimo od Vas nikakega povračila in nobene pomoči, da bi se rešili težkih nadlog, ki nas že zelo tarejo in jih ne moremo več prenašati.

Zato Vas nujno prosimo, da se usmilitе trav in detelj in pridete s travniškimi branami, s katerimi branajte po nas še to pomlad navzdol in počez (križem) tako, da izgine mah in se pokaže črna zemlja. Šele ko boste to delo opravili, bo lahko prdril zrak do korenin trav, ki bodo začele zopet prosto dihati, sproščene mahu in plevela. Svetujemo Vam, da še pred brananjem zaznamujete na nas ona mesta, ki so najbolj potrebna, da jih po brananju posejete s travnimi semeni. Prosimo Vas tudi, da nas dobro pognojite z dobro pripravljenim kompostom, že sprhnelim gnojem ali umetnimi gnojili. Trdno smo prepričani, da uslišite našo prošnjo. Ves Vaš trud in stroške Vam bomo poplačali s prav obilnim in obenem prav dobrim krmskim pridelkom.

Zvesti in skrajno hvaležni Vaši zanemarjeni travniki. Po „Slovincu“.

Naše sadno drevje strada! — Na tisoče imamo po domovini posajenih sadnih dreves, od katerih pričakujemo v jeseni obilnega sadu. Vedno spet pa nas ob času letine razočarajo. Zakaj? Zato, ker pozabljamo, da jih moramo ravnotako krmiti kot krmimo živino in hranimo sebe. Ponekod so naša sadna drevesa zapuščena kot bor ali bukev v gozdu. Toda od gozdnega drevja ne pričakujemo sadu, zato je vseeno, če raste naglo ali počasi. Drugače pa je s sadnim drevjem. Vsak gospodar položi konjem ali volom boljše ali krepkeje hrane, predno zapreže za vožnjo ali pred plug. Ve, da potrebuje živina za energijo močne hrane, krava za mleko dobre mrve, kokoš za nešenje jajc zadostno množino zrnja. Ali menite, da sadno drevje lahko brez hrane izhaja? Jama, v kateri stoji, je kakor studenec, iz katerega zajemamo vode. Čim več je zajemo, tem prej ostane prazen in moramo čakati, da se zopet nateče. Isto je s sadnim drevjem. Po vsaki dobri letini se zemlja okrog korenin izprazni, pravimo, da se izčrpa. Čim slabje, tem več let poteče, da se zopet napolni z hrano in omogoči v drevesu zarod. Razumen sadjar bo zato vsakih par let drevesu gnojil. S tem mu da dovoljne hrane, napravi mu zdrave soke in krepke les, vzbudi rodovitnost in pa odpornost proti boleznim. Vsi vemo, da krepkega moža ne vrže bolezen tako hitro na posteljo, kot izstradanega siromaka. Prvo pri gojenju sadnega drevja je gnojenje. Gnojenje vendar ni, če površno polivamo z enim škafom gnojnice po neobdelani travnati ruši pod kapom drevesa. To koristi kvečjemu travi, ne seže pa v globino korenin. Treba je drevesu izkopati kolobar ter politi prekopane ruše z razredčeno gnojnico, kateri smo dodali poleg vode še nekaj superfosfata. Uspehi na rasti in plodu so potem vidni za več let.

Okopavanje je polovico gnojenja. — S semenom v zemlji ne preneha skrb zanj. Posetve imajo mnogo sovražnikov, ki ovirajo njihovo rast: vreme je dostikrat nenaklonjeno, zemlja je muhasta in odteguje hrano, razni rastlinski in živalski škodljivci napadajo brstečo kal. Proti tem sovražnikom se gospodar najbolje bori z okopavanjem. Trojna je njegova korist poganjajoči žitni bilki: Z okopavanjem se zrahlja zemlja, da imata vanjo dostop zrak in toplota. Kajti tudi rastlinske koreninice dihajo in zato potrebujejo zraka. Z okopavanjem se nadalje omogoči živahno delovanje bakterijev v zemlji, ki pripravljajo rastlinam hrano in izločujejo škodljive pline. Končno se z okopavanjem zmanjša izhlapevanje vode iz tal. Iz zbite zemlje vlaga mnogo hitreje izhlapeva, kakor iz rahle. Z okopavanjem pokončujemo obenem plevel, ki zatira koristne rastline. Plevel je treba zatirati takoj, ko se prikaže iz zemlje in ko še ni napravil mnogo škode. Zato je najboljša rastline okopavati takoj in tolikrat, kakor se plevel pokaže iz zemlje. Ročno okopavanje je seve zamudno in drago, zato se poslužujmo vprežnih okopalnikov, ki to delo hitro in dobro opravijo. To orodje ne bi smelo manjkati na nobenem posestvu.

Kako se sadi krmilno peso. — Najboljši čas za setev pese je druga polovica aprila in začetni dnevi v maju. Edino pravilno je, da sejemo peso v zrnju in sicer na njivo v vrste, ki so oddaljene med seboj po 50 cm in rastlina od rastline do 35 cm. Ako nimamo stroja, sadimo zrnje v začrtanih vrstah pod motiko kakor fižol v vsako jamico 3 do 4 zrna. Kmalu ko pesa ozeleni in se vrste že dobro vidijo, jo plitvo okoplamo, da očistimo, zemljo plevela in jo zrahljamo. Tudi jo moramo dosti zgodaj preruvati, da se pregosto skupaj stoječe rastline ne ovirajo v rasti. Razume se, da jo moremo po potrebi še pozneje okopati. Tako sejana in oskrbovana pesa nam povrne delo in stroške. Stare in nedonošne načine kmetovanja, kakor je naša setev korenja, ki nimajo nobene druge dobre strani, kakor da so stari, pa je treba opusti in jih nadomestiti z boljšimi.

Velikovški trg. — Pitani voli 90—110, vprežni voli 80—90, mladi voli 75—80, molzne krave 75—85, klayne krave 60—80, telice 70—80, žive svinje 95—100, zaklani prašiči 130—135, plemenski prašiči 100—110, ovce 60—70, koze 30—40, jajca 6—8, sirovo maslo 250—360, stare kokoši 200—300, pšenica 35—37, rž 27, oves 20—21, proso 22, ječmen 22, koroza 19, ajda 18—20, krompir 10—14, apno 5 šil. za 100 kg.

RAZNE VESTI

Najmodernejši kolodvor bo v Sibiriji. V sibirskem glavnem mestu Novosibirsk bo v kratkem zgrajen nov kolodvor, ki bo najmodernejši in največji na svetu. V čakalnicah bo prostora za 3000 potnikov. Najmodernejša bodo urejene restavracije, garderobe, kopalnice, brivnice in razni drugi obrati, ki služijo potujočemu občinstvu. Stroški za kolodvor bodo znašali okrog 30 milijonov šilingov. Vest, ki jo posnemamo iz inozemskega časopisja, nekoliko preseneča, ker ne bi vedeli, čemu v Sibiriji tak kolodvor.

Praktični dečko. — Mati: „Miš je padla v mleko, si jo vzel ven?“ — Jurče: „Ne! Noter sem vrgel mačko, da jo ujame.“

Roman „**Prokletstvo ljubezni**“ se še dobi v upravi našega lista.

Zahvala.

Ob prebridki izgubi naše dobre matere

Ane Wornig roj. Feinig

se zahvalujemo vsem dragim znancem in prijateljem za izraze sočutja in za obilen obisk pri pogrebu in osmici ter tudi za obiske med boleznijo in ob njeni smrti.

Posebno se zahvaljujemo vsem častitim duhovnikom, posebej še čast. g. župniku Iv. Petriču za poslovilne besede ob odprtem grobu, in cerkvenim pevcem, ki so ji peli v slovo.

Glinje-Št. Iij v aprilu 1934.

50

Matej Wornig, župnik, v imenu vseh žalujočih.

Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško

Prijatelji slovenske melodije so iskreno vabljeni na

pevske koncerte,

ki se vršijo povodom gostovanja okteta „Ljubljanski Zvon“

na Vnebohod od 3. uri pop. v Narodni šoli v Št. Rupertu pri Velikovcu, na Vnebohod, ob 8. uri zvečer pri Šerčerju v Šmihelu, v soboto, dne 12. majnika ob 8. uri zvečer v društv. dvorani v Št. Jakobu v Rožu, v nedeljo, dne 13. majnika ob 3. uri pop. v kinodvorani v Borovljah.

Sodelujejo poleg gostov okoliški domači zbori. Rojaki! Izkažite slovenski pesmi čast, ki ji gre, in vrnite gostom iz Jugoslavije ljubezen za njihovo ljubezen!

Osrednji odbor.